

דיסנטים אויריים והתגוננות מפניהם

הננו מביאים כאן פרק על דיסנטים אויריים מספר מקצועי אירופי, הן בנושא זה, על יסוד נסיון רוסי. — המערכת.

1. התקפות על בסיס-אוויר של האויב

בתמרונים שנערכו ב-1936, בחבל הצבאי של מוסקבה הראו דוגמא של כיבוש שדה-תעופה של „האויב“ על ידי יחידת צבא-סוככנים.

דרכי ההתקפה

עם חשכה או עם שחר יכולות יחידות הסוככנים להסתער על שירותי-הקרקע של אוירית האויב; הן מתקיפות נמלי אויר, ועיי הריסת מטוסים, מגרשי-המראה, אוצרות דלק, מוסכים, מחסנים, בתי מלאכה ומחסני-תחמושת, וכן מתוך התגברות בעזרת הנשק על חבר הטיסים ועובדי-הקרקע של כוחות האוויר האויבים — הם מונעים מהאויב את האפשרויות לפעולות סיוור, ציד או הפצצה.

התקפות כאלו עלולות לבוא באותן הגזרות (סקטורים), שבהם מתכוין הצד המתקיף להבטיח לעצמו את השלטון באויר, לפחות לזמן קצר — מתוך כוונה לפנות לצבאותיו מרחב-התקפה מוגן מפני התקפות-האוויר של הצד המתנגד, או כדי להכניע את כוחות ההגנה האוירית של הצד המתנגד בשביל להקל על המפציצים הכבדים לערוך התקפות על מטרות צבאיות.

התקפות של צבא-סוככנים מעידות לעתים קרובות על רצון המתקיף להוריד יחידות גדולות של „אינפנטריה-האוויר“, למטרות טקטיות או אופרטיביות. בכל המקרים מעידות התקפות של חיל הסוככנים על כונת האויב לערוך פעולות צבאיות גדולות, טקטיות או אופרטיביות.

אמצעי התגוננות

פעולת התותחים האנטי-מטוסיים ומטוסי הציד הטסים בלילה לשם התגוננות מפני מטוסי-ההובלה (מפציצים כבדים) של האויב, צריכה להתחיל בו ברגע שמטוסי ההובלה של האויב עוברים את קו החזית. שירות האזהרה מביא לידי אזעקה בכל שדות-התעופה הנמצאים בכיוון טיסתם של מטוסי-ההובלה האויבים. יש לצייד את נמלי האוויר בכל סוגי הנשק הדרושים להתגוננות מפני התקפות אויר ומפני הורדת דיסנט אוירי. עובדי הקרקע של האוירודרומים וחבר הטיסים צריכים להתאמן יפה בעיקרי הקרב של חיל הרגלים — למען יוכלו להדוף בהצלחה את התקפות צבא הסוככנים הנערכות לפי אותם הכללים.

2. הקפה מאונקת של צבא האויב

בתמרונים שנערכו ב-1936 בחבל הצבאי של מוסקבה נערכה התקפה של דיביזיה משורינת על דיביזיה של חיל פרשים, בתמיכת בטליון של סוככנים שהורדו בעורף חיל הפרשים של „האויב“. התערבותו של בטליון הסוככנים החלישה את כוח התנגדותה של דיביזית הפרשים; אולם שום צד לא הכריע כי בינתיים ירד הערב והחשכה נתנה לדיביזית הפרשים את האפשרות להתחמק מפני האויב.

דרכי ההתקפה

התקפות עורף האויב אפשר לבצע ביום ובלילה. אפשר להסתייע בהן כדי להקל על מצבי-קרב קריטיים שבהם אתה נתון, או כדי להכין או להחיש את פעולת הפריצה שלך, או כדי להשלים פעולה להקפת האויב. ההקפה המאונכת עלולה להתכוון למטרות טקטיות או אופרטיביות; את מידתו של הדיסנט האוירי יש להתאים לפי צרכי המצב ולפי המטרות הצבאיות. כדי שפעולת הקפה מאונכת תצליח, חשוב מאד שתהא זו נעשית מתוך שיתוף - בזמן, ולרוב גם במרחב, - עם כוחות הצבא העיקריים הפועלים באיזור ההתקפה.

אמצעי ההתגוננות

כל יחידה העומדת במערכה צריכה להביא בחשבון את סכנת ההקפה המאונכת ע"י דיסנט אוירי, שהאויב עלול להוריד בעורף החזית. כדי שאפשר יהיה לסכל מיד פעולה כזאת מצד האויב, צריך שיעמדו לרשות כל יחידה כוחות רזרביים מיוחדים. הכנסת כוחות המילואים הללו לפעולות הקרב בחזית (ואפילו בשעה שנדמה, שמצב הקרב מחייב זאת) עלולה לסכן את הצבא העומד במערכה, אם תבוא התקפת אפתעה מצד דיסנט אוירי של האויב; משום כך יש להמנע מזה בהחלט. גם יחידות צבא שהוצאו מקו החזית צריכות, אף במצב מנוחה, ליחד פלוגת התגוננות שתהא מוכנה להתנגד מיד לכל נסיון מצד האויב להוריד צבא-סוככנים באיזור שירותי-עורף-החזית.

כוחות אויריים צריכים לבוא מיד, לחזק את התגוננות הצבא מפני נסיונות האויב להתקיף בדיסנט אוירי. בתפקידי ההתגוננות הללו יש לשתף מטוסי סיור, מפציצים קלים וכן מטוסי קרב.

3. פריצתם וסגירתם של מיצרים

בתמרונים שנערכו ב-1936 בהרים בחבל הצבאי של עבר-הקוקו הוטל על חיל הסוככנים, לרדת בעורף עמדת "האויב" שהגן על נהר, ולכבוש את מעברות הנהר מתוך פעולות-גומלין עם פלוגות המתקיפות בחזית. בתמרונים שנערכו ב-1936 בחבל הצבאי של אסיה התיכונה נמצאו בידי "האדומים" כל הנקודות החשובות בגוש ההרים שהותקף על ידי "הכחולים". לאחר שעמדת ה"אדומים" זועזעה על ידי הקפה נרחבת, חסמו ה"כחולים" את הנסיגה בפני ה"אדומים" ע"י שהורידו פלוגת סוככנים במיצר הרים, - הדרך היחידה שיכלו ה"אדומים" להיסוג בה.

דרכי ההתקפה

אפשר להשתמש בדיסנט אוירי לשם פריצתם או סגירתם של מיצרי הרים, והן כדי להבטיח שמעברות הנהרות ישארו פתוחים או כדי לחסום אותם. לעתים האיום האפקטיבי מן העורף על מיצרי-הרים ומעברות-נהר מצד פלוגות סוככנים של האויב עלול להפחית או לבטל לחלוטין את חשיבותם הטקטית או האסטרטגית של הנקודות או הקוים הנ"ל. על כל פנים, חייבות היחידות של הדיסנט האוירי לכבוש את מיצרי ההרים ואת המעברות על ידי הסתערות מהירה. אם לא יצליחו בזה מיד, יצריכו הקרבות העזים אשר יתפתחו שם להביא פלוגות נוספות של דיסנט אוירי, שבלי ספק תתקלנה במטוסי הקרב של האויב. פתיחת מיצרי הרים ומעברות מצריכה ברוב המקרים את השימוש בכוחות

דיסנט אוירי חזקים; אולם את סגירת המעברות, ביחוד מעברות הנהרות אפשר להוציא לפועל בעזרת יחידות חלשות יותר, ובנסיבות ידועות בעזרת פלוגות-פיצוץ בלבד. במלחמת הרים יקרה לעתים קרובות שרק בדרך האויר אפשר להגיע אל נקודות השליטה בעורף האויב; אכן, ההשתלטות על עמדות גישאות שערך טקטי להן, על מיצרי הרים ועל מעברי הרים, עלולה להיות בעלת חשיבות מכרעת גם כשהיא מבוצעת על ידי כוחות חלשים. אין להניח, כי הורדת דיסנט אוירי באיזור הררי עלולה להתקל בפעולת התנגדות כה דחופה ואפקטיבית כאשר במישור. — מאחר שהבאת כוחות צבא באיזור ההרים כרוכה בקשיים גדולים יותר.

אמצעי ההתגוננות

כדי להבטיח התנגדות בת ערך לפעולות דיסנט אוירי צריכים מיצרי ההרים והמעברות להיות מוגנים במידה מספקת. יש לחזקם, ביחוד במלחמת הרים, ע"י מטוסי ציד חזקים, כדי שיוכלו לחסום את דרך האויר בפני מטוסי ההובלה של האויב.

4. הקפת הרורבות של האויב

בתמרונים שנערכו ב-1936 ברוסיה הלבנה הורד דיסנט אוירי ובו 1200 איש, 150 מכוניות יריה ו-18 תותחים, לשם פעולה נגד הרורבות של האויב, שהתנהלו אותה שעה בדרך אל קו הקרב. יחידות הדיסנט האוירי תפסו מאחורי חזית האויב את מעברות הנהר שדרכם צריכות היו הרורבות לעבור. כאזור ירידה בחרו בשדה תעופה של האויב שנמצא בקרבת מעברות הנהר. אזור הירידה פונה מן האויב ע"י שימוש בכוחות סוככנים חזקים. על אף השימוש בדיסנט אוירי, הצליחו הרורבות של האויב (אם לדון לפי תוצאות התמרונים) להגיע אל קו הקרב.

דרכי ההתקפה

השתלשלותו של קרב תלויה לעתים קרובות, במידה מכרעת, בהבאת רורבות בעוד מועד, משום כך שואף הצד האחד למנוע את הבאת הרורבות אצל הצד השני או לעכב את בואן. לשם הגשמת מטרה זו יש להשתמש לא רק במטוסי קרב ומפציצים, כי אם גם בחילות דיסנט אוירי. חיילות אלה ינסו לתפוס סקטורים או נקודות המתאימים לחסימת הדרך בפני הרורבות. הם עלולים לעכב את תנועת הרורבות בצורה ממשית ולזמן ממושך יותר, מאשר ישיגו זאת כוחות אויריים הפועלים לבדם.

אמצעי ההתגוננות

ההתנגדות להורדת דיסנט אוירי, המכוון למנוע הבאת רורבות, מוטלת: בקו הראשון — על רורבות הצבא הלוחם המיוחדות למטרת ההגנה מפני יורדי-אויר; באיזור שירותי עורף החזית — על יחידות ההגנה של הצבא הנח, שהוחזר מהחזית. יש להמנע ככל האפשר מלהכניס את הרורבות הנוסעות אל החזית לפעולות ההתנגדות לדיסנטים אויריים. על הרורבות האלו לנסות להגיע אל החזית, על ידי עקיפת איזור-הירידה של האויב — כדי למלא את התפקיד שהוטל עליהן ולסכל את תכנית הדיסנט האוירי (שמטרתו למנוע את הבאת הרורבות אל החזית). יחידות ממוכנות וממונעות וחיל פרשים יתאימו יותר לעקיפת איזורי-הירידה של האויב מאשר חיל רגלים וארטילריה שאינם ממונעים. אם עקיפת איזורי-הירידה של הדיסנט האוירי איננה בגדר אפשרות מאילו סיבות שהן, יתכן שיהיה צורך להביא את הרורבות לחזית מאיזורים רחוקים יותר דרך האויר.